

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/123/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011064
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011064.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí dňa 28. januára 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného Y. O. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. novembra 2020, sp. zn. 6Pp/188/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Y. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 02. novembra 2020, sp.zn.6Pp/188/2020 zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného Y. O. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený Y. O. sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru bola jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutá nedôvodne. Namietol hodnotenie súdu ohľadne jeho správania v podmienkach väzby a výkonu trestu odňatia slobody, pričom uviedol, že trestnej činnosti sa dopustil vo veku blízkeho mladistvého, bol mladý a nerozvážny. Teraz s odstupom času si uvedomuje, že nekonal správne a svoje konanie ľutuje. Počas výkonu trestu odňatia slobody si tiež uvedomil, že v živote má človek chodiť do práce a mať rodinu, viesť plnohodnotný život a nedopúšťať sa žiadnych trestných činov. Priznal, že vo výkone väzby sa nesprával v súlade s ústavným poriadkom. Bol však na tom psychicky zle a nevedel sa zmieriť s tým, že je zavretý. Postupom času sa oboznámil s ústavným poriadkom a nedostatky odstránil. Ďalej v odôvodnení svojej sťažnosti poukázal na svoje podporné rodinné zázemie, pričom v prípade prepustenia mu otec zabezpečí zamestnanie vo firme, kde aj on pracuje. K jeho čiastočne kritickému postojovi uviedol, že od začiatku priznal svoju vinu, a má za to, že k spáchanej trestnej činnosti je kritický. Záverom namietol hodnotenie ústavu o jeho nadmernom užívaní alkoholu a drog. Odsúdený Y. O. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd na podklade sťažnosti vyhovel jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom vyjadril súhlas so všetkými prípadnými uloženými obmedzeniami.

Ku sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín bližšie písomne nevyjadril. Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Y. O. nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany

ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného Y. O. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), avšak u odsúdeného neboli splnené zákonné (materiálne) podmienky spočívajúce v preukázaní polepšenia, t.j. schopnosti viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem upravujúcich výkon trestu odňatia slobody, a preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného Y. O. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu (tri štvrtiny uloženého trestu) a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (skutočnosti vychádzajúce z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom svoj trest vykonáva, z nich najmä vytkané viaceré porušenia predpisov upravujúcich výkon trestu odňatia slobody, problematické správanie a vystupovanie vo vzťahu k odsúdeným, väzenskému personálu, či dokonca k civilným osobám na pracovisku s dohľadom mimo ústavu), ale tiež skutočnosti

týkajúce sa neplnenia stanoveného programu zaobchádzania vychádzajúce z čiastočne kritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti, porušovania interných noriem a nedostatkov v pracovnej disciplíne; pričom u odsúdeného bolo vyhodnotené riziko recidívy ako vysoké, a na jeho základe je preto resocializačná prognóza vyhodnotená ako nepriaznivá, nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd správne poukázal na skutočnosti vyplývajúce z hodnotenia odsúdeného Ústavu na výkon trestu Dubnica nad Váhom, ktoré síce nemožno celkovo hodnotiť vyslovene ako negatívne, avšak vzhľadom na tam uvedené negatívne skutočnosti týkajúce sa správania a fungovania odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, ktoré aj s prihliadnutím na charakter spáchanej činnosti odsúdeným ako aj povahové črty jeho osobnosti, tak vyvodzujú nielen dôvodný záver o neexistencii dostatočnej záruky u odsúdeného, že bude viesť na slobode riadny život, ale predovšetkým záver o nesplnení materiálnych podmienok na jeho podmienené prepustenie. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, preto sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Y. O. nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.